

Enschede, 22 december 2025
Betreft: Nieuwsbrief VA I

“Verandering is de meest harde en beklemmende sleur waar een mens in kan geraken.”
— G.K. Chesterton

*“Wat er geweest is, dat zal er weer zijn.
Wat er plaatsvindt, dat zal weer plaatsvinden.
Er is niets nieuws onder de zon.”*
— Prediker 1:9

Geachte reünist, waarde amica aut amice,

Aan mij is de schone taak bedeed u op de hoogte te stellen van het wandelen en handelen van die prachtige vereniging waar u ooit lid van bent geweest. Wellicht is dit de eerste keer dat u zo'n brief ontvangt, wellicht is dit al de zoveelste. Misschien raakt u er wel zat van; wat verandert er nu in de vereniging? Het kan wel lijken of er niks veranderd is in de, pak hem beet, zeventien jaar dat u deze brief al ontvangt. Zelfs de namen van de abactides beginnen op elkaar te lijken. Toch, langzaam maar zeker verandert de vereniging, ik denk dat u haar niet meer terug zal herkennen als de vereniging van toen u nog een lief, klein sjaarsje was.

Wellicht bent u nog oud genoeg dat u zich kunt herinneren dat, in 2008, het Novitiaat van twee weken naar één week ging. Dit moest vast een ingrijpende verandering zijn geweest voor de NovCie en vereniging. Deze verandering heeft gewerkt tot en met 2024, met uitzondering van 2020 natuurlijk, met vast heel wat kleine veranderingen tussentijds. Afgelopen Novitiaat had de VGST drie hele aanmeldingen voor het Novitiaat. Hoewel het met zeven foeten in 2024 een uitdaging was, was het met drie foeten onmogelijk om het Novitiaat op de gebruikelijke manier door te zetten. Het Novitiaat heeft dan ook geduurd tot en met donderdag in plaats van zaterdag, wat resulteerde in dat het vrijdagavondfeest op woensdag werd georganiseerd. De naam van het feest is niet veranderd; dat zou natuurlijk van de gekke zijn.

Desondanks heeft de VGST wel zeven leden mogen verwelkomen, die allemaal iets van een Novitiaat hebben doorlopen. Want begin dit jaar zijn er plannen gemaakt voor een Na-Novitiaat en deze zijn in het najaar daadwerkelijk uitgevoerd. Dit Na-Novitiaat werd georganiseerd in de collegeweken en was zacht gezegd een uitdaging voor zowel de senaat als NaNovCie. Omdat twee commissies vullen lastig is en een Novitiaat met drie of vier foeten al helemaal lastig is, is er de vorige AV besloten het Novitiaat 2026 te verplaatsen naar de collegeweken. Daarmee ondergaat het Novitiaat de volgende grote verandering.

Het is slechts gissen naar wat dat betekent voor de identiteit van de verenging. Kan Jaargroep 2024 met recht zeggen dat ze het laatste harde Novitiaat hebben gehad? We weten het simpelweg niet. Wat we wel weten is de vereniging altijd in die harde en beklemmende sleur van verandering zal blijven. Toch is die beklemmende sleur van verandering ook datgene wat zelf nooit verandert. De ene jaargroep komt en de andere jaargroep gaat, de sjaars zullen het nooit snappen en de ouderejaars zullen het altijd beter weten en verlangen naar vroeger, toen zij het niet beter wisten. Want de verandering die zij ervaren, is van alle tijden.

Immer amicaal,
H.J. Middag
Abactis der VGST

Kronieken — S. Velthuis

Tijd om weer eens wat verenigingsactualiteiten van de afgelopen periode (meer een soort actualiteiten o.t.) voor u samen te vatten. Waar de abactis hierboven al wat over het ontstaan en ontgroening van de nieuwe jaargroep (een soort reünisten f.t.) heeft uitgelegd, zal ik de rest van de bezigheden van de Vereniging van Gereformeerde Studenten in Twente uit de afgelopen periode voor mijn rekening nemen. In maart 2025 heeft u de vorige nieuwsbrief ontvangen, mits u toen al reünist was, en dat is dus ook waar ik het ongeveer weer op wil pakken.

De vorige keer schreef ik mijn stukje op de vooravond van de verkiezings-AV voor een nieuwe senaat, en ik kan u vertellen dat het ongeveer zo spannend was als ik voorspelde. Met een kandidaten-aantal overeenkomstig het aantal vacatures is natuurlijk nog niet alles gezegd, maar ik kan zeggen dat het verlopen is zoals u al kunt raden. Van de in augustus aangetreden Senaat Schipstra is de niet geheel toevallig gelijknamige amice Schipstra praeses; auteur van bovenstaand gedeelte amice Middag abactis; amice Jager heeft de functie van fiscus op zich genomen en amica Van der Heide heeft de taken van de assessor bemachtigd. Tussen het kiezen en installeren van de senaat heeft zich overigens nog een heleboel afgespeeld, maar dat is ook niet gek, een pak, een beleid en een bijpassende visie zwart op wit heeft u ook niet zomaar.

Zo besloten we bijvoorbeeld in het voorjaar onze ramvaardigheden even op de proef te stellen door Absens Carens in Zwolle te vereren met een bezoekje. Op tijd vertrokken we naar de plaats van bestemming om ons al in het pand waar de over te nemen bar zich bevond te verschuilen. Rustig wachtten we onze kans af tot we AC konden overrompelen en onze eigen biertjes wisten te tappen. Na deze korte strijd kon de avond al snel weer gezellig amicaal voortgezet worden totdat het toch echt tijd was om de terugtocht in te zetten. Hoewel het verkennen van zustersteden zo nu en dan een mooie bezigheid is, is onze thuishaven in Twente ook rijk aan allerlei verhalen en bijzondere geschiedenis. Louren Blijdorp, dominee van de Immanuelkerk in West, nam ons tijdens een rondleiding door de stad mee in het verhaal van dominee Leendert Overduin die in de Tweede Wereldoorlog met zijn zussen heel erg veel Joden heeft geholpen en zich na de oorlog ontfermde over kinderen van opgepakte NSB'ers. Een verhaal dat pas de laatste jaren meer bekendheid heeft verworven, recent overigens nog kreeg Overduin een centrale plaats op het 18000 m² grote spandoek dat in de Grolsch Veste vertoond werd tijdens de sfeeractie voorafgaand aan FC Twente tegen Go Ahead Eagles.

Ook hebben we in het voorjaar weer een liftweekend gehouden. Met zo'n dertig mensen reisden we naar Gent, en het is zowaar elk duo gelukt om zónder OV en vóór het donker in de stad van bestemming te arriveren. Eenmaal daar kon genoten worden van al het moois wat Gent te bieden heeft: prachtige kerken, idyllische winkelstraatjes, rustgevende parken en sfeervolle terrasjes aan de Leie. Hoewel de meesten gemak boven prominentie verkozen door een bus of trein terug te nemen, waagden enkelen zich toch nog aan een liftreis retour, of dit even vlekkeloos verliep als de heenweg laat ik even in het midden.

Na de zomer zijn we met een nieuwe senaat en een nieuwe jaargroep weer fanatiek van start gegaan met een nieuw verenigingsjaar. Nog altijd komen er allerlei activiteiten aan bod die al diep in de geschiedenis van de vereniging ontstaan zijn. Themagroepen, Bijbelstudies en lezingen zijn niet alleen vaste prik, maar ook nog altijd erg prikkelend. Voor een jaarthemalezing kwam Evert van der Heide bijvoorbeeld naar Enschede om te vertellen over 'Overvloed, schaarste of tekort?'. Samen met onze Enschedese broederverenigingen konden we horen over klimaatverandering en de morele verantwoordelijkheden die de mens daarin heeft, een onderwerp waar Van der Heide zelf erg mee geworsteld heeft voordat hij besloot te stoppen met zijn droombaan als topwetenschapper bij Shell.

En ook in het nieuwe jaar zijn we bezig met allerlei amicale activiteiten. Nog voor het collegejaar eigenlijk begonnen was heeft de VGST namelijk alweer ongein uitgehaald bij IBI in Leeuwarden, op hun beurt kwamen ze drie weken later ons verrassen in het mooie Enschede. Met een niet al te royale, maar ook zeker niet verwaarloosbare buit vertrokken ze echter weer. Voor de verbroedering kwam IBI gelukkig nogmaals naar Enschede en daar konden alle scheve verhoudingen rechtgezet worden, onenigheid weggedronken worden en brasobjecten naar hun rechtmatige eigenaar geretourneerd worden.

En zoveel meer zou ik u nog kunnen vertellen, want de VGST maakt van alles mee. Tegelijkertijd hoeft ik u hier ook niks over uit te leggen, want u heeft zelf vast allang door dat de geschiedenis zich vaak herhaalt en u in uw tijd bij de vereniging dezelfde activiteiten hebt beleefd. Sommige dingen veranderen overigens wel, maar herhalen zich niet. De condoleanceborrel van De Krater dit najaar is een duidelijk signaal dat het einde van de VGST-kasten midden in Twekkelerveld toch echt nabij is. Waar de oud-VGST'ers die HetDiana nog bewoonden afgelopen zomer na 38 jaar (!) de sleutel teruggaven aan de woningbouwvereniging, is dat moment voor Krater inmiddels ook gekomen en reden geweest om nog één keer voor een borrel te vergaren. Ook R.V.S. HimaLaMa BarBeQue ofZoo, eveneens een van de oudere kasten binnen de VGST, wacht hetzelfde lot. Met nog een aantal maanden tot de definitieve sloop van de flats is de overstap naar een antikraakcontract een duidelijk teken dat het de laatste fase betreft. Hopelijk levert dit een verschuiving op voor de bewoners naar nieuwe kasten die minstens even lang dienst kunnen doen.

Nu is het hoog tijd er een einde aan te breien, er valt veel meer te vertellen, maar dan blijven we bezig. En er valt altijd wel wat te schrijven en dat zal in de toekomst niet veranderen, zeker omdat ik alweer allerlei spannende gebeurtenissen in de agenda kan zien staan (misschien wel een soort kronieken f.t.). Voor nu bent u in ieder geval weer aardig op de hoogte.

